

וּבְשֵׁנֵי־נְחָשִׁים שְׁלֵמָטָה מִתְּפֹשְׁטוֹת
מֵאוֹתוֹ הָעוֹר, אֲזִי כָּל
אֶחָת וְאֶחָת נֹחֶנֶת קוֹל, וּמְעוֹרֶרֶת
כַּמָּה נְחָשִׁים שְׁעוֹמְדוֹת בְּאוֹתוֹ
מִקּוֹם, שְׁנִקְרָא בּוֹר, שְׁשֵׁם קִימִים
כַּמָּה נְחָשִׁים. וְכֻלָּם מִלְּשִׁינִים
לְעוֹרֵר אֶת הַנְּחָשׁ הַגָּדוֹל הַזֶּה
לְהִיּוֹת מִלְּשִׁין עַל הָעוֹלָם, וְהַכֹּל
מִשׁוּם הַהֲתַעֲרוֹרוֹת הַזֹּה שֶׁל לְשׁוֹן
הָרֶע, כְּשֶׁקִּנְיַת הַתַּעֲרוֹרוֹת שֶׁלוֹ
לְמָטָה.

כְּמוֹ כֵּן מִי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה, כַּמָּה
הֵם שְׁנִקְרָאִים לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ,
שְׁמֵת־חֲבָרִים וּמְעִירִים הַתַּעֲרוֹרוֹת
לְאוֹתוֹ מִקּוֹם שְׁנִקְרָא לְשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ. לְשׁוֹן מֵאוֹתוֹ קֹדֶשׁ
שְׁלֵמַעְלָה. וְכַמָּה קִדְשׁוֹת
וְקִדּוּשִׁים מִתַּעֲרוֹרִים מִכָּל
הַצְּדִידִים. אֲשֶׁרֵי חֵלְקָם שֶׁל
הַצְּדִידִים, אוֹתָם שְׁגוֹרְמִים לְעוֹרֵר
קִדְשׁוֹת לְמַעְלָה וְלְמָטָה, קִדְשָׁה
שְׁלֵמַעְלָה וְקִדְשָׁה שְׁלֵמָטָה.

וְעַל זֶה כְּתוּב, (ויקרא יא)
וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים.
וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם - אֱלֹהֵי מִיִּם רֵאשׁוֹנִים.
וְהֵם נִקְרָאִים מִיִּם עֲלִיוֹנִים.
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים - אֱלֹהֵי הַמִּיִּם
הַתַּחְתּוֹנִים, וְנִקְרָאוּ מִיִּם
אֲחֵרוֹנִים. וּמְזוֹן בְּאֻמְצַע, בֵּין מִיִּם
רֵאשׁוֹנִים לְמִיִּם אֲחֵרוֹנִים. וְעַל זֶה
מְזוֹן אֵינוֹ בְּמִיִּם אֲחֵרוֹנִים, אֲלָא
בְּמִיִּם רֵאשׁוֹנִים. מִיִּם הָרֵאשׁוֹנִים
מִמַּעְלָה, שֶׁהַמְּזוֹן תְּלוּי בּוֹ, וְלֹא
בְּמִיִּם אֲחֵרוֹנִים. וְהַסּוּד נִתָּן
לְקִדּוּשִׁים עֲלִיוֹנִים. אֲשֶׁרֵי חֵלְקָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַחֵיבֵל הַרְבִּיעִי. הַחֵיבֵל הַזֶּה הוּא
נִקְרָא חוֹב"ה. וְזֶהוּ (תהלים מ) טִיט
הַיִּין, כְּנִגְדֵי שֵׁם אַחַר שְׁנִקְרָא אֲבָן
מִכְשׁוֹל, וְהַכֹּל אֶחָד. הוּא חוֹב"ה,
מִשׁוּם שְׁשֵׁם קִימִים כָּל חֲטָאֵי
הָעוֹלָם, הַכְּרַעַת הַחֲטָאִים.

מִשׁוּם שֶׁכָּאֲשֶׁר חוֹטְאִים בְּנֵי אָדָם,
כָּל אֱלֹהֵי שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים לֹקְחִים אוֹתָם הַחֲטָאִים וּמְנִיחִים אוֹתָם בְּהִיכַל הַזֶּה שְׁנִקְרָא חוֹבָה. וְכֹל

וְכֹר חוֹיִין דְּלִתְתָּא מִתְּפֹשְׁטֵי מַהֲהוּא מְשָׁכָא,
כְּדִין כָּל חַד וְחַד יְהִיב קָלָא, וְאַתְעָר
לְכַמָּה חוֹיִין דְּקִימֵי בַּהֲהוּא אַתָּר, דְּאַקְרִי בּוֹר,
דְּתַמָּן כַּמָּה נְחָשִׁין קִימִין. וְכֻלְהוּ דְּלִטּוֹרִין,
לְאַתְעָרָא לְהֵאֵי חוֹיָא רְבָא, לְמַהוּי דְּלִטּוֹרָא עַל
עֲלָמָא. וְכֻלָּא בְּגִין הֵאֵי אַתְעָרוּ דְּלִישְׁנָא בִּישָׂא,
כַּד קִימָא אַתְעָרוּתָא דִּילִיהּ לְתַתָּא.

בְּגוֹזְנָא דָא, מָאן דְּלַעֵי בְּאוֹרֵייתָא, כַּמָּה אֵינוֹן
דְּאַקְרוּן לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, דְּמִתְחַבְּרִין
וְאַתְעָרִי אַתְעָרוּתָא, לְהֵהוּא אַתָּר דְּאַקְרִי לְשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ. לְשׁוֹן מַהֲהוּא קֹדֶשׁ דְּלַעֲיִלָא. וְכַמָּה
קִדּוּשׁוֹת וְקִדּוּשִׁין מִתְעָרִין מִכָּל סְטְרִין. זְכָאָה
חוּלְקִיהוֹן דְּצִדִיקָיָא, אֵינוֹן דְּגֵרְמֵי לְאַתְעָרָא
קִדּוּשִׁין לַעֲיִלָא וְלִתְתָּא, קִדּוּשָׁה דְּלַעֲיִלָא
וְקִדּוּשָׁה דְּלִתְתָּא.

וְעַל דָּא כְּתוּב, (ויקרא יא) וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם
קְדוֹשִׁים. וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם: אֱלֹהֵי מִיִּם
רֵאשׁוֹנִים. וְאֵינוֹן אַתְקָרוּן מִיִּין עֲלִיָּין. וְהִיִּיתֶם
קְדוֹשִׁים: אֱלִיָּין מִיִּין תַּתָּאִין, וְאַקְרוּן מִיִּם
אֲחֵרוֹנִים. וּמְזוֹן בְּאֻמְצַע, בֵּין מִיִּם רֵאשׁוֹנִים
לְמִיִּם אֲחֵרוֹנִים. וְעַל דָּא מְזוֹן, לָאוּ אִיהוּ בְּמִיִּם
אֲחֵרוֹנִים, אֲלָא בְּמִיִּם רֵאשׁוֹנִים. מִיִּם רֵאשׁוֹנִים
מַעֲיִלָא דְּמְזוֹנָא תְּלִיא בֵּיהּ. וְלֹא בְּמִיִּם
אֲחֵרוֹנִים. וְרָזָא לְקִדְשֵׁי עֲלִיוֹנִין אַתְיִיהִיב.
זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי.
הֵיבְלָא רְבִיעָאָה. הֵיבְלָא דָא, אִיהוּ דְּאַקְרִי
חוֹב"ה. וְדָא אִיהוּ (תהלים מ) טִיט הַיִּין,
לְקַבֵּל שְׁמָא אַחְרָא דְּאַקְרִי אֲבָן מִכְשׁוֹל, וְכֻלָּא
חַד. אִיהוּ חוֹב"ה, בְּגִין דְּתַמָּן קִימֵי כָּל חוֹבֵי
דְּעֲלָמָא, אַכְרַעוּתָא דְּחוֹבִין.

בְּגִין דְּכַד חֲבָאן בְּנֵי נְשָׂא, כָּל אֵינוֹן גְּרִדִּינֵי
נִימוּסִין, נְטִלִין אֵינוֹן חוֹבִין, וּמְנַחֵי לוֹן

כָּל אֱלֹהֵי שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים לֹקְחִים אוֹתָם הַחֲטָאִים וּמְנִיחִים אוֹתָם בְּהִיכַל הַזֶּה שְׁנִקְרָא חוֹבָה. וְכֹל

בהאי היכלא דאקרי חובה. וכל זכין דעלמא, כלהו מלאכין קדישין דממנן על זכוון דעלמא, כלהו נטלי לאינון זכוון, ואוקמי לון בהיכלא רביעאה דאקרי זכות, ותמן קיימי זכוון דבני נשא. וחובין קיימי בהיכלא אחרא, דאקרי חובה. ואתקלו כחדא ביומא דראש השנה כי (קהלת ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים. ולבתר דאכרעו זכין, או חובין, לסטרא דא, או לסטרא דא, הכי נצח. ועל דא, ביומא דראש השנה, פד מתערין אלין תרין סטרין, זכות וחובה. ובהו תליין חיים ומות. אי זכין אכרעו, לסטרא דא דאקרי זכות, אכתוב פר נש בהווא סטרא דאקרי חיים. (דף רס"ה ע"ב).

בגין, דהני תרין סטרין קיימי בהווא יומא, דא בסטרא דא, ודא בסטרא דא. אי זכי הווא בר נש, ונצחין אינון זכין, הא אכתוב הווא בר נש לחיים. בגין דאחיד ביה האי סטרא קדישא, דאקרי זכות, וחיים אחיד ביה, ואמר דא דילי הוא, ודידי הוה, וכדין אכתוב הווא בר נש לחיים. (ס"א ואכתוב דאיהו דיליה).

ואי נצחן חובין, האי סטרא אחרא מסאבא, דאקרי חובה ומות, אחיד ביה, אמר האי דידי הוא, ודידי הוי, וכדין אכתוב דאיהו דיליה. ודא הוא דתנינן, דהא ביומא דא דראש השנה, אכתוב בר נש, או לחיים או למיתה. אי אכתוב בסטרא דקדושה, אכתוב לחיים, ואתקיים תמן, ואתדבק ביה. ואי אכתוב בסטרא אחרא, אתקיים בסטרא דמסאבותא, ודביק ביה, ודא הוא הן לחיים הן למות. ואתמשך בהאי סטרא או בהאי סטרא.

זכיות העולם, כל המלאכים הקדושים שממנים על זכיות העולם, כלם נוטלים את אותן הזכיות, ומעמידים אותן בהיכל הרביעי שנקרא זכות, ושם עומדות זכיות בני אדם, והחטאים עומדים בהיכל אחר שנקרא חובה. ונשקלים כאחד ביום של ראש השנה, כי (קהלת ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים. ואחר שהכריעו הזכיות או החובות לצד זה או לצד זה, כך מנצח.

ועל זה, ביום של ראש השנה, כשמתעוררים שני הצדדים הללו, זכות וחובה, ובהם תלויים חיים ומות - אם הזכיות הכריעו לצד הזה שנקרא זכות, נכתב האדם באותו צד שנקרא חיים. משום ששני הצדדים הללו עומדים באותו יום, זה בצד זה וזה בצד זה. אם זוכה אותו אדם ונצחו אותן זכיות, הרי נכתב אותו אדם לחיים, משום שאחז בו הצד הקדוש הזה שנקרא זכות, והחיים אחזו בו, ואומר: זה שלי הוא, ושלי היה. ואז נכתב אותו אדם לחיים (ונכתב שהוא שלו).

ואם נצחו החטאים - הצד האחר השטמא הזה, שנקרא חובה ומות, אחז בו ואומר: זה שלי הוא, ושלי היה. ואז נכתב שהוא שלו. וזהו ששנינו, שהרי ביום הזה של ראש השנה נכתב אדם או לחיים או למיתה. אם נכתב בצד הקדושה - נכתב לחיים ומתקיים שם ונדבק בו. ואם נכתב בצד האחר - מתקיים בצד השטמאה ודבק בו, וזהו הן לחיים הן למות. ונמשך בצד הזה או בצד הזה. כל זמן שהוא עומד בצד הזה של הקדושה, כל הקדושים וכל

כל זמנא דאיהו קיימא בסטרא דא דקדושה, כל קדושין וכל דכין